

1953
సెప్టెంబర్
, 23.

సోహన్ పాఠక్ అండ్ సన్స్

వరెన్స్

కమీషనర్ ఆఫ్ ఇన్ కమ్ టాక్స్, యు. పి.

[పతంజలి శాస్త్రి, సి. జె., ముఖర్జీ, వివియన్ బోస్, గులాం హసన్, జగన్నాథదాస్, న్యాయమూర్తులు.]

అధిక లాభాల పన్ను చట్టం (XV / 1940), సెక్షన్లు 4, 5, 10-ఎ-హిందూ అవిభక్త కుటుంబం-పాక్షిక విభజన వ్యాపార ఆస్తులను అప్పులను కుటుంబ సభ్యుల మధ్య విభజించడం — మరయు సభ్యుల మధ్య వ్యాపార బాధ్యతలు భాగస్వాములుగా కొనసాగించడం-విభజన యొక్క చెల్లుబాటు-అదనపు లాభాల పన్ను బాధ్యతను తగ్గించడానికి కృత్రిమ లావాదేవీ.

హిందూ అవిభాజ్య కుటుంబం వడ్డీ వ్యాపారం, బెనారసు జరీ వ్యాపారం సాగిస్తోంది. 16జులై 1943 న సభ్యుల మధ్య పాక్షిక విభజన జరిగి బెనారసు జరీ వ్యాపారం విభజించబడింది మరియు దాని ఆస్తులు మరియు అప్పుల కుటుంబ సభ్యుల మధ్య సమాన వాటాలుగా విభజించబడింది. మరుసటి రోజు కుటుంబంలోని పెద్దలు మైనర్లు ప్రయోజనం పొందేందుకు రెండు భాగస్వాములను ఏర్పాటు చేసి వాటిక్రింద రెండు వేరు వేరు బనారస్ జరీ వ్యాపారాన్ని కొనసాగించారు. ప్రత్యేక సంస్థ పేర్లు ఉన్నప్పటికీ అవి ఉమ్మడిగా కొనసాగాయి. ఆదాయపు పన్ను అధికారి పాక్షిక భాగస్వామ్యంను అంగీకరించి మరియు కుటుంబం యొక్క బనారస్ జరీ వ్యాపారము నిలిపివేయబడినదిగా పరిగణించారు. కానీ అధిక లాభాల పన్ను అధికారి పాక్షిక విభజన యొక్క ముఖ్య ఉద్దేశ్యం పన్ను ఎగవేతగా భావించారు. ఇది కృత్రిమ లావాదేవీ, మరియు, వ్యాపారాన్ని సమిష్టి వ్యాపారం గా పరిగణించడం, అధిక లాభాల పన్ను చట్టం యొక్క 10-A, కింద సర్దుబాట్లు చేయడం, ఉమ్మడి కుటుంబంగా మదింపుదారులు పొందిన లాభాలలో, లాభాలను జోడించడం ద్వారా విభజన తేదీ ముందు వరకు, లాభాలను అర్జించిన రెండు సంస్థలు విభజన జరిగిన తరువాత, పన్నులు గణించే సమయం లో:

చెప్పబడెను, (i) సెక్షన్లు 4 మరియు 5. అదనపు లాభాల పన్ను చట్టం కింద, లాభాలు అర్జించని వ్యాపారానికి చట్టం వర్తించదు. సంబంధిత పన్ను విధించదగిన లెక్కలు గణించు సమయంలో, పాత ఉమ్మడి కుటుంబ బనారస్ జరీ వ్యాపారం నిలిపివేయబడినందున ఎటువంటి లాభం ను అర్జించ లేదు అనేది ప్రశ్న. అప్పీలు దారు సంబంధించి హిందూ అవిభక్త కుటుంబానికి సంబంధించిన వ్యాపారంకు పన్ను విధించబడదు.

(ii) సమస్య ఏమంటే, అదనపు లాభాల పన్ను చట్టం నిర్దిష్ట వ్యాపారానికి వర్తిస్తుంది అనేది పూర్తిగా నిర్ణయించబడాలి. చట్టం యొక్క సెక్షన్ 5, మరియు సెక్షన్ 10-A, వ్యాపారానికి సంబంధించిన కేసులకు మాత్రమే వర్తిస్తుంది. చట్టం వర్తించే వాటిలో ఒకటిగా గుర్తించబడింది, మరియు సూచించిన విధంగా, ప్రాత ఉమ్మడి కుటుంబ బనారస్ జరీ వ్యాపారం ముగిసింది. ఇక పై ఉమ్మడి కుటుంబం వ్యాపారం ను కొనసాగించదు. వసూలు చేయదగిన లెక్కలు నిర్వహణ కాలంలో అదే రకమైన వ్యాపారంను చట్టబద్ధంగా దీనికి సంబంధించి, నిలిపి వేయకుండా, కొనసాగినట్లుగా పరిగణించబడుతున్న కాలంకు సంబంధించి సెక్షన్ 10-ఎ, అదనపు లాభాల పన్ను చట్టం సెక్షన్లు 4, మరియు 5 అదే చట్టం తో చదవబడుతుంది.

సివిల్ అప్పీల్ అధికార పరిధి: సివిల్ అప్పీళ్ల సంబర్. 47 నుండి 50 1952.

కేసు నం. 134/1949 కు సంబంధిత మిస్టీనియన్ కేసు నెం 197/1948 తో పాటుగా అలహాబాద్లోని హైకోర్టు (మాలిక్ సి. జె. J మరియు భార్గవ జె.) యొక్క 11వ మే, 1950 నాటి తీర్పు మరియు డిక్రీ నుండి అప్పీలు.

జి. ఎన్. పాథక్ (జి. సి మాథుర్, అతనితో) అప్పీలుదారు కోసం.

ఎం. సి. సీతల్వాద్, భారతదేశానికి అటార్నీ-జనరల్, (జి. ఎన్. జోషి, అతనితో) ప్రతివాది.

1953. సెప్టెంబరు 23. కోర్టు తీర్పు

పతంజలి శాస్త్రి సి. జె. ద్వారా అందించబడింది- ఈ అప్పీళ్ల బ్యాచ్ అలహాబాద్లోని హైకోర్టుకు ఆదాయపు పన్ను అప్పీలేట్ ట్రిబ్యూనల్, అలహాబాద్ బెంచ్, అధిక లాభాల పన్ను చట్టం సెక్షన్ 26 కింద చేసిన సూచన నుండి ఉద్భవించింది. ఇకపై "చట్టం"గా సూచించబడుతుంది. ఈ అప్పీళ్లలో సవాలు చేయబడిన అంచనా వేర్వేరు వసూలు చేయదగిన వేరు వేరు లెక్కింపు చేయు కాలాలకు సంబంధించిన వికానీ లేవనెత్తిన ప్రశ్నలు అన్ని కేసులలో ఒకే విధంగా ఉన్నాయి.

అప్పీలుదారులు, మరణించిన సోహన్ పాథక్ నలుగురు కుమారులు ప్రాతినిధ్యం వహించే నాలుగు శాఖలతో కూడిన హిందూ అవిభాజ్య కుటుంబం. కుటుంబం బనారస్లో రుణం వడ్డీ వ్యాపారాన్ని కొనసాగించింది మరియు సోహన్ పాథక్ మరియు సన్స్ పేరుతో బనారస్ జరీ వ్యాపారం నిర్వహించింది. అక్టోబరు 8, 1943తో ముగిసిన వసూలు చేయదగిన లెక్కించ దగిన కాలానికి సంబంధించిన అంచనాలో, జూలై 16, 1943న కుటుంబ సభ్యుల మధ్య పాక్షిక విభజన జరిగిందని, దీని ద్వారా బనారస్ జరీ వ్యాపారం నాలుగు శాఖలుగా నలుగురికి సమాన వాటాలుగా విభజించబడిందని అప్పీలుదారులు ఆరోపించారు. ఆ మరుసటి రోజు, కుటుంబంలోని పెద్దలు రెండు భాగస్వామ్యాలను ఏర్పాటు చేసి, మైనర్లను వారి ప్రయోజనాలకు చేర్చారు, ఆ తర్వాత సోహన్

పాథక్ గిర్డర్ పాథక్ మరియు జి. ఎం. పాథక్ మరియు కో యొక్క సంబంధిత సంస్థ పేర్లతో బనారస్ జరీ వ్యాపారం నిర్వహించారు. అప్పీలుదారులు జూలై 16, 1943 తర్వాత బనారస్ జరీ వ్యాపారాన్ని కొనసాగించడం మానేసిందని, అయినప్పటికీ వారు ఉమ్మడి హోదాలో కొనసాగారని మరియు జూలై 17, 1943 తర్వాత పైన పేర్కొన్న రెండు భాగస్వామ్యాల ద్వారా వచ్చిన లాభాలను అంచనా వేయలేమని పేర్కొన్నారు. అసలు ఉమ్మడి కుటుంబ వ్యాపారం యొక్క లాభాలు, రెండు భాగస్వామ్యాల ద్వారా నిర్వహించబడుతున్న వ్యాపారాలు విభిన్నమైనవి మరియు కొత్తగా ప్రారంభించబడిన వ్యాపారాలు మరియు చట్టంలో లేదా వాస్తవానికి పాత బనారస్ జరీ వ్యాపారం యొక్క కొనసాగింపుగా పరిగణించబడవు.

ఈ దావాకు మద్దతుగా, అప్పీలుదారులు పాక్షిక విభజన తర్వాత కుటుంబం ద్వారా పాత వ్యాపారాన్ని నిలిపివేసినట్లుగా ఆదాయపు పన్ను అధికారి భావించి, భారతీయ ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 25(3) ప్రకారం ఆ ప్రాతిపదికన ఉపశమనం కల్పించే పరిస్థితిపై బలంగా ఆధారపడ్డారు. హిందూ అవిభాజ్య కుటుంబంగా అప్పీలుదారుల ఆదాయపు పన్ను మదింపులో. అధిక లాభాల పన్ను అధికారి పాక్షిక విభజన మరియు రెండు భాగస్వామ్యాల యొక్క ప్రధాన ఉద్దేశ్యం,

అదనపు లాభాల పన్నుకు అప్పీలుదారుల బాధ్యతను నివారించడం లేదా తగ్గించడం అని అభిప్రాయపడినందున, అతను దావాను తిరస్కరించాడు., మరియు అతను సర్దుబాట్లు చేశాడు. చట్టంలోని సెక్షన్ 10-A ప్రకారం, విభజన తేదీ వరకు ఉమ్మడి హిందూ కుటుంబంగా అప్పీలుదారులు పొందిన లాభాలకు రెండు సంస్థలు వసూలు చేయదగిన లెక్కల కాలం వ్యవధిలో ఆర్జించిన లాభాలను జోడించడం ద్వారా. అప్పిలేట్ అసిస్టెంట్ కమీషనర్ మరియు అప్పిలేట్ ట్రిబ్యూనల్ అదనపు లాభాల పన్ను అధికారి యొక్క అన్వేషణ మరియు ఉత్తర్వును ధృవీకరించాయి, అయితే, అప్పీలుదారులను ఈ సందర్భంలో, ట్రిబ్యూనల్ తన నిర్ణయం కోసం కింది ప్రశ్నలను హైకోర్టుకు సూచించింది:

1. పాక్షిక విభజనను ఇన్కమ్ టాక్స్ ఆఫీసర్ అంగీకరించినందున మరియు ఆదాయపు పన్ను చట్టం కింద మధింపు ప్రయోజనంకోసం వ్యాపారం నిలిపివేయబడినట్లుగా పరిగణించబడితే, అదే వ్యాపారాన్ని చట్టబద్ధంగా పరిగణించవచ్చు అదే చట్టంలోని సెక్షన్లు 4 మరియు 5 తో చదివిన అదనపు లాభాల పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 10-A ప్రయోజనం కోసం అదే వసూలు చేయదగిన లెక్కించదగిన కాల వ్యవధికి సంబంధించి అవిచ్ఛిన్నంగా కొనసాగిందా ?

2. జులై 16, 1943న హిందూ అవిభాజ్య కుటుంబం యొక్క పాక్షిక విభజన ప్రభావం మరియు రెండు వేర్వేరు సంస్థల ఏర్పాటు కేసు యొక్క పరిస్థితులలో అధిక లాభాల పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 10-A యొక్క పరిధిలో లావాదేవీగా ఉన్నదా?

3. పేరా 7 లో పేర్కొన్న విధంగా ట్రిబ్యూనల్ కనుగొన్న వాస్తవాలపైనా కేసు ఉన్నదా., పాక్షిక విభజన వెనుక ప్రధాన ఉద్దేశ్యం అధిక లాభాల పన్ను బాధ్యతను ఎగవేత లేదా తగ్గించడం అనే అనుమానాన్ని గీయడం సమర్థించబడుతుందా?

అప్పీలుదారులకు వ్యతిరేకంగా ఈ ప్రశ్నలకు న్యాయస్థానం సమాధానమిచ్చింది, అయితే ఈ కోర్టుకు అప్పీలు చేయడానికి అనుమతి ఇచ్చింది.

ఈ అప్పీళ్ల మునుపటి విచారణలో పాక్షిక విభజన మరియు భాగస్వామ్య ఏర్పాటుకు సంబంధించిన వాస్తవిక వాస్తవాలు మరియు దానికి సంబంధించి ట్రిబ్యూనల్ యొక్క ఫలితాలు అసలు వివరించలేదు. ట్రిబ్యూనల్ స్పష్టంగా పేర్కొనలేదని ఈ కోర్టు అభిప్రాయపడింది. న్యాయస్థానం ఈ విధంగా చెప్పింది:

"ఒక చోట కేసు వివరాలలో ట్రిబ్యూనల్ పాత కుటుంబ బనారస్ జరీ వ్యాపారాన్ని పాక్షిక విభజన తర్వాత విరామం లేకుండా కొనసాగిస్తున్నట్లు పేర్కొన్నది నిజమే అయినప్పటికీ, ఆ వ్యాపారం యొక్క ఆస్తులు నాలుగు విభాగలకు సమానంగా విభజించబడినట్లు మరొక చోట ప్రస్తావించబడింది. నాలుగు శాఖలు కుటుంబాన్ని బనారస్ జరీ వ్యాపారం యొక్క విభజన వాస్తవానికి ఎలా అమలు చేయబడిందో స్పష్టంగా కనుగొనబడలేదు - వాటాల విభజన ద్వారా, ప్రతి శాఖ దాని వాటాను అనేక సంఖ్యలో కలిగి ఉంది మరియు వ్యాపారం మునుపటిలా కొనసాగుతోంది భాగస్వామ్య ప్రాతిపదిక, లేదా శాఖల మధ్య నిర్దిష్ట ఆస్తులు మరియు బాధ్యతల అసలు పంపిణీ మరియు కేటాయింపు ద్వారా ఆ వ్యాపారానికి అంతరాయం ఏర్పడుతుంది."

తదనుగుణంగా కోర్టు తన ఉతర్వులు, జనవరి 12, 1953నాటి ద్వారా, సూచించిన అంశాలపై మరింత మరియు స్పష్టమైన వాస్తవాల వివరణ కోసం పిలుపునిచ్చింది.

ట్రిబ్యూనల్ విభజన తర్వాత కుటుంబ సభ్యుల ద్వారా విభజన ఏర్పాటు మరియు రెండు సంస్థల రాజ్యాంగం యొక్క వివరాలను పూర్తిగా క్రమబద్ధీకరిస్తూ కేసు యొక్క అనుబంధ ప్రకటనను సమర్పించింది. మూలధనంలో ఎక్కువ భాగం అలాగే

"వాణిజ్యంలోని సరుకు నిల్వ, చేతిలో ఉన్న నగదు, బ్యాంకుల్లో ఉన్న నగదు, ఆ తేదీ నాటికి ఉన్న అన్ని బాకీలు మరియు ఆ రోజు వరకు ఉన్న అనేక బాధ్యతలు" 14 మంది వారసులందరికి ఒక్కరికి విభజించబడిందని, ప్రకటన వెల్లడించింది. ఒక్కో శాఖకు నాలుగు-అణాల వాటాను కేటాయింపడం మరియు వివరాలను జోడించి విభజన ఆస్తులు మరియు అప్పుల నిర్దిష్ట పంపిణీ ద్వారా మరియు

కేవలం వాటాల విభజన ద్వారా కాదని చూపిస్తుంది. ఈ విధంగా పంపిణీ చేయబడిన ఆస్తులు మరియు అప్పులతో, రెండు భాగస్వామ్యాలు పాక్షిక విభజనకు ముందు ఉమ్మడి కుటుంబం కొనసాగించిన మాదిరిగానే బనారస్ జరీ వ్యాపారాలపై విడివిడిగా నిర్వహించబడతాయి. రెండు సంస్థల భాగస్వాముల పేర్లు ప్రస్తావించబడ్డాయి మరియు ప్రతి సంస్థ మొత్తం నాలుగు శాఖలకు ప్రాతినిధ్యం వహించే సభ్యులను కలిగి ఉన్నట్లు కనిపిస్తోంది, వారిలో కొందరు పెద్దలు మరియు కొందరు మైనర్లు, ప్రతి సంవత్సరంలో మైనర్లు - భాగస్వామ్య ప్రయోజనాలకు మాత్రమే అనుమతించబడ్డారు.

ఈ వాస్తవాలపై అప్పీలుదారుల తరపున మిస్టర్ పాఠక్ వాదించారు, అదనపు లాభాల పన్ను అధికారి పాక్షిక విభజన మరియు కొత్త భాగస్వామ్యాల ఏర్పాటు యొక్క ముఖ్య ఉద్దేశ్యం అప్పీలుదారుల బాధ్యత నుండి తప్పించుకోవడం లేదా తగ్గించడం. అదనపు లాభాల పన్ను వారి రికార్డులో ఉన్న ఏ వివరాలు బలాన్ని ఇవ్వడం లేదు. రెండవది, బనారస్ జరీ లోని పాత కుటుంబ వ్యాపారం వాస్తవంగా మూసివేయబడినందున, అధికారికి మధింపు చేసే అధికారం లేదు, ఉందని ఊహిస్తే, సెక్షన్ 10 ప్రకారం సర్దుబాట్లు చేయడానికి ఆ వ్యాపారం యొక్క లాభాలను అంచనా వేయడానికి అధికారికి అధికారం లేదు జూలై 17, 1943 తర్వాత రెండు సంస్థలు ఆర్జించిన లాభాలను జోడించడం ద్వారా చట్టం యొక్క. మరియు చివరిగా, మరియు ప్రత్యామ్నాయంగా, జూలై 16, 1943 తర్వాత పాత వ్యాపారాన్ని కొనసాగించే వ్యక్తులలో నిస్సందేహంగా మార్పు వచ్చింది, అది పరిగణించబడినప్పటికీ ఇప్పటికీ కొనసాగుతున్నందున, హిందూ అవిభాజ్య కుటుంబం ఒక "వ్యక్తి" [సెక్షన్ 2(17)] విభిన్న వ్యక్తుల కలయిక తో ఉంటుంది మరియు అలాంటి వ్యాపారం 'సెక్షన్

8(1) ప్రకారం , చట్టం యొక్క అన్ని ప్రయోజనాల కోసం పరిగణించబడాలి(ఇక్కడ అప్రస్తుతం అయినది తప్ప) నిలిపివేయబడింది మరియు కొత్త వ్యాపారం ప్రారంభించబడింది మరియు అదే పరిణామాలు అనుసరించబడ్డాయి. మిస్టర్. పాథక్ పాక్షిక విభజన మరియు రెండు భాగస్వామ్యాల రాజ్యాంగం సెక్షన్ 10-A ఉన్న అర్థంలోని "లావాదేవీలు" కాదని వాదించలేదు. సెక్షన్ 25(4) ప్రకారం ఆదాయపన్ను అధికారి విభజనను అంగీకరించాలని మరియు ఉపశమనాన్ని పొందాలని కూడా అతను పట్టుబట్టలేదు . ఆదాయపు పన్ను చట్టం చట్టంలోని సెక్షన్ 10-A ప్రయోజనాల కోసం ఈ వ్యవహారాన్ని ముగించింది , ఈ వాదనలు మునుపటి విచారణ దశల్లో వాదించినట్లు కనిపిస్తోంది.

మొదటి వివాదాన్ని కొన్ని పదాలతో తోసిపుచ్చవచ్చు. బనారస్ జరీ వ్యాపారం యొక్క లాభాలు ఖచ్చితంగా పురోగమిస్తున్న సమయంలోనే పాక్షిక విభజన మరియు భాగస్వామ్యాల ఏర్పాటు జరిగిందని పన్ను అధికారులు మరియు అప్పిలేట్ ట్రిబ్యూనల్ కనుగొన్న వాస్తవాల నుండి ఇది కనిపిస్తుంది. ఈ లావాదేవీల యొక్క ముఖ్య ఉద్దేశ్యం అధిక లాభాలకు పన్ను ఎగవేయడం కానట్లయితే, అప్పీలుదారుల ఉద్దేశ్యం ఏమిటో వివరించమని అడిగారు మరియు భాగస్వామ్య ఆస్తులలో వాటాలు లేని మైనర్ సభ్యుల ప్రయోజనాలను రక్షించాలని, ఏదైనా అయితే కుటుంబ వ్యాపారంలో సంభవించే నష్టానికి మొత్తం కుటుంబ ఆస్తులు బాధ్యత వహిస్తాయి. ఈ వివరణ ఆమోదయోగ్యం కాదు ఎందుకంటే కుటుంబ వ్యాపారం చిన్న లాభాలను ఆర్జిస్తున్నప్పుడు అటువంటి రక్షణ గురించి ఆలోచించలేదు మరియు భాగస్వామ్యాల ఏర్పాటు ప్రకారం , ప్రతి శాఖకు 4 అణాలు ఇవ్వబడ్డాయి. అక్కడ, నష్టాల బాధ్యత మైనర్ సభ్యులు లేని శాఖపై పడే బాధ్యత, వయోజన సభ్యులు

లేని శాఖ భరించే బాధ్యత కంటే ఎక్కువగా ఉంటుంది. అప్పీలుదారులు ముందుకు తెచ్చిన ఉద్దేశ్యం వివరించడంలో విఫలమయ్యారు. ఈ పరిస్థితులలో, పాక్షిక విభజన మరియు భాగస్వామ్యాల ఏర్పాటు వెనుక ప్రధాన ఉద్దేశ్యం కుటుంబం యొక్క బాధ్యతను తప్పించడం లేదా తగ్గించడం అని అప్పిలేట్ ట్రిబ్యూనల్ రూపొందించిన అనుమితికి మద్దతు ఇవ్వడానికి తగిన అంశాలు ఉన్నాయని మేము హైకోర్టుతో అంగీకరిస్తున్నాము.

వ్యాపారం నుండి అదనపు లాభాల పన్ను విజ్ఞప్తులలో ఉన్న నిజమైన మరియు ముఖ్యమైన ప్రశ్న ఏమిటంటే, పాత కుటుంబ వ్యాపారం రద్దు చేయబడిందని, దాని ఆస్తులు మరియు అప్పులు వాస్తవానికి వారసుల మధ్య పంపిణీ చేయబడి, ఇకపై ఉమ్మడి కుటుంబంలో కొనసాగడం లేదనేది. సంబంధిత వసూలు చేయదగిన కాల వ్యవధిలో, సెక్షన్ 10-A ను ఈ కేసులో ఏదైనా వర్తింపు కలిగి ఉన్నద. ఈ అంశాన్ని లేవనెత్తిన ప్రశ్న నంబర్ 1 ఏ ప్రశ్న అయితే ఉదయించినదో అది సంతోషంగా రూపొందించబడలేదు. ఇప్పటికే పేర్కొన్నట్లుగా, పాత కుటుంబ వ్యాపారాన్ని నిలిపివేసినట్లు ఆదాయపు పన్ను అధికారి గుర్తించడం వలన అదనపు లాభాల పన్ను అధికారి సమస్యను పరిగణనలోకి తీసుకోకుండా నిరోధించారని మిస్టర్ పాథక్ వాదించలేదు. ఇప్పుడు ఇది బాగా నాటుకోన్నది, చట్టం యొక్క ప్రయోజనాల కోసం, వ్యాపారం అనేది పన్ను విధించ గలిగిన ఒక భాగము అని మరియు సెక్షన్ 4 " ఈ చట్టం వర్తించే ఏదైనా వ్యాపారం యొక్క లాభాలకు సంబంధించి పన్ను విధించబడుతుంది " . సెక్షన్ 5 చట్టం వర్తించే వ్యాపారాలను నిర్దేశిస్తుంది మరియు వ్యాపారాలు, " ఏదైనా వాసూలు చేయదగిన కాల వ్యవధిలో సంపాదించిన లాభాలలో, ఆదాయపు పన్ను వసూలు చేయబడుతుంది. ఇందుకోసం, 1922, భారతీయ ఆదాయ-పన్ను చట్టం లోని నిబంధనలు

వర్తిస్తాయి.ఈ సెక్షన్కి కొన్ని నిబంధనలు ఉన్నాయి, వాటిలో ఈ చట్టం నుండి మినహాయించినవి ఒకటి "ఏదైనా వ్యాపారం లో మొత్తం లాభం వచ్చిన లేక వస్తుఉన్న భాగం బి, రాష్ట్రం" వసూలు చేయదగిన కాల వ్యవధిలో ఎటువంటి లాభాలను ఆర్జించని వ్యాపారానికి చట్టం వర్తించదు..మరో విధంగా చెప్పాలంటే, ఒక వ్యాపారం నిలిపివేయబడినట్లయితే, సందేహాస్పద గణించ దగిన కాల వ్యవధిలో ఎటువంటి లాభం పొందకపోతే అనే ప్రశ్న కు,అటువంటి వ్యాపారానికి సంబంధించి ఎటువంటి అదనపు లాభాల పన్ను విధించబడదు.మరియు పాత ఉమ్మడి కుటుంబ బనారస్ జరీ వ్యాపారానికి సంబంధించి ఇక్కడ స్థానం ఉంటుంది.అప్పీలుదారులు ఆ వ్యాపారానికి సంబంధించి హిందూ అవిభక్త కుటుంబంగా పన్ను విధించబడరు.

కానీ, గౌరనీయులు అటార్నీ-జనరల్, చట్టంలోని సెక్షన్ 10-A, ఫలితం కారణంగా అనుసరించదు కింది విధంగా చెప్పబడింది:

10-ఎ. అధిక లాభాల పన్నుకు బాధ్యతను నివారించడానికి లేదా తగ్గించడానికి రూపొందించబడిన లావాదేవీలు.- (1) అదనపు లాభాల పన్ను అధికారి అభిప్రాయం ప్రకారం ఏదైనా లావాదేవీ లేదా లావాదేవీలు జరిపిన లేదా అమలు చేయబడిన ప్రధాన ఉద్దేశ్యం -(చట్టం అమలు పరచడానికి ముందు లేదా తర్వాత అదనపు లాభాల పన్ను (రెండవ సవరణ) చట్టం, 1941) అనేది అధిక లాభాల పన్ను ఎగవేత లేదా బాధ్యతను తగ్గించడం, అతను తనిఖీ చేసే ఆసిస్టెంట్ కమీషనర్ యొక్క మునుపటి ఆమోదంతో అతను సముచితంగా భావించిన విధంగా అదనపు లాభాల పన్నుకు బాధ్యతగా అటువంటి సర్దుబాట్లు చేయవచ్చు. అదనపు లాభాల పన్ను ఎగవేత లేదా బాధ్యత తగ్గింపును ఎదుర్కోవడానికి, మరో విధంగా, తద్వారా లావాదేవీ లేదా లావాదేవీలు ప్రభావితం చేయబడుతుంది.

ఈ నిబంధన, అదనపు లాభాల పన్ను అధికారికి ఏదైనా లావాదేవీని (ల) విస్మరించడానికి అధికారం ఇస్తుంది, దీని యొక్క ముఖ్య ఉద్దేశ్యం అదనపు లాభాల పన్నుకు ఎగవేత లేదా బాధ్యతను తగ్గించడం మరియు అటువంటి లావాదేవీలు అమలు పరచడం మరియు, ప్రస్తుత సందర్భంలో, పాక్షిక విభజన మరియు తదుపరి భాగస్వామ్యాల ఏర్పాటు లావాదేవీలుగా గుర్తించబడింది,

దీని యొక్క ముఖ్య ఉద్దేశ్యం అదనపు లాభాల పన్ను బాధ్యతను ఎగవేయడం లేదా తగ్గించడం, బనారస్ జరీ వ్యాపారం లోని అప్పిలెంట్ల పాత కుటుంబ వ్యాపారం సంబంధిత వసూలు చేయదగిన గణించదగిన కాల వ్యవధిలో దాని నిరంతర ఉనికి ఆధారంగా లెక్కించడానికి అధికారికి అధికారం కలదు. మేము ఈ వివాదాన్ని అంగీకరించలేము.

చట్టంలోని సెక్షన్ 4 ప్రకారం, సెక్షన్ 5 తో చదవబడినట్లయితే, పాత ఉమ్మడి కుటుంబ వ్యాపారాన్ని "ఈ చట్టం వర్తించే" ఒకటిగా పరిగణించలేకపోతే, చట్టంలోని నిబంధనలలో ఒకటైన సెక్షన్ 10-A, అటువంటి వ్యాపారానికి వర్తించదు. గౌరవనీయులు అటార్నీ-జనరల్ వాదనల ప్రకారం, సెక్షన్ 4 మరియు సెక్షన్ 5 సెక్షన్ 10-A తో పాటు కలిపి తప్పనిసరిగా చదవాలి. చట్టం ఏదైనా నిర్దిష్ట వ్యాపారానికి వర్తిస్తుందా లేదా వర్తించదా అనే బ్రాంతి ఉన్నప్పుడు, మొదట సమస్యను గుర్తించడం, చెప్పబడిన వ్యాపారంనకు ఈ చట్టం వర్తిస్తుందా లేక వర్తించదామనం గమనించవలసినది, నిబంధనలు మాత్రమే కాకుండా, చట్టం దాని పరిధి ని, నిర్వచిస్తుంది. ఇతర నిబంధనలు అమలుచేయుటకు ఉపయోగపడినవి అని మేము అభిప్రాయంపడుతున్నాము, నిర్దిష్ట వ్యాపారానికి చట్టం వర్తిస్తుందా లేదా అనేది, సెక్షన్ 5 కి

సంబంధించి మాత్రమే నిర్ణయించబడాలని, మరియు సెక్షన్ 10-A అర్థం చేసుకొంటే ఏ వ్యాపారంలో చట్టం అమలు పరచబడునో, అట్టి కేసులలో మాత్రమే వర్తిస్తుంది. సెక్షన్లో సూచించిన లావాదేవీల అమలులో, ప్రభావితం చేయబడుతుంది అదనపు లాభాల పన్నును చెల్లిస్తున్న వ్యక్తి వ్యాపారాన్ని పార్ట్ B రాష్ట్రానికి బదిలీ చేసినట్లయితే, సెక్షన్ 10-A కింద సర్దుబాట్లు చేయడానికి అదనపు లాభాల పన్ను అధికారికి అర్హత ఉండదని గౌరవనీయులు అటార్నీ-జనరల్ అంగీకరించారు. మదింపుదారుడు ఎటువంటి బదిలీకి ముందు అదే స్థలంలో తన వ్యాపారాన్ని సాగించడాన్ని కొనసాగించాడు, అదనపు లాభాల పన్నుకు అతని బాధ్యతను తప్పించడం లేదా తగ్గించడం కోసం బదిలీ ప్రధాన ప్రయోజనం కోసం అమలు బడినట్లు గుర్తించబడినప్పటికీ. అలాంటప్పుడు, సెక్షన్ 5 లోని నిబంధనలో ఉన్న వివర్ణాత్మక నిషేధానికి వ్యతిరేకంగా అధికారి నడుచుకుంటాడని అటార్నీ-జనరల్ అంగీకరించారు, తద్వారా ఆ ప్రభావానికి సంబంధించిన నిర్ణయం యొక్క ఖచ్చితత్వాన్ని అతను సవాలు చేయలేదు మరియు బాంబే హైకోర్ట్ (కమీషనర్ ఆఫ్ ఎక్సైజ్ ప్రొఫిట్స్ టాక్స్, బాంబే సిటీ v. మోహాలాల్ మగన్ లాల్)(1). కానీ సెక్షన్ 5 ద్వారా చట్టం అన్వయించబడదు కాబట్టి, ఆ కేసు మరియు వర్తమానం మధ్య సూత్రప్రాయంగా వ్యత్యాసాన్ని మెచ్చుకోవడంలో మేము విఫలమవుతున్నాము. బాంబే కేసులో న్యాయమూర్తుల వివరణ ఏమిటంటే, ఈ చట్టం ఒక నిర్దిష్ట వ్యాపారానికి వర్తించకపోతే మరియు ఆ వ్యాపారానికి సంబంధించి అదనపు లాభాల పన్నుకు ఎటువంటి బాధ్యత ఉండదు, ఏదైనా బాధ్యతను తప్పించడం లేదా తగ్గించడం అనే ప్రశ్న తలెత్తదు. సెక్షన్ 10-A కింద అదనపు లాభాల పన్నుకు, ప్రస్తుత కేసుకు సమానంగా వర్తిస్తుంది మరియు అదే ఫలితానికి దారితీయాలి.

తన వాదనల సమయంలో సెక్షన్ 2(5)కి సంబంధించిన నిబంధనను అటార్నీ-జనరల్ ప్రస్తావించారు, "ఈ చట్టం వర్తించే అన్ని వ్యాపారాలు ఒకే వ్యక్తి నిర్వహించే ప్రయోజనాల కోసం ఒక వ్యాపారంగా పరిగణించబడతాయి ఈ చట్టముననుసరించి "వివాదంలోని అంశం మాకు ఈ సెక్షన్ లోని వివరణనుకు ఆపదిం చుటకు మాకు కష్టంగా ఉన్నది. చట్టం వర్తించే వ్యాపారాలకు సంబంధించి ఈ నిబంధన పనిచేయగలదని మరియు ఇతరత్రా కాదనే విషయం స్పష్టంగా ఉంది మరియు ఇది తదుపరి విషయానికి సంబంధించినది కాదు.

(1)[1953]23 1. T. R, 45.

మేము పైన వ్యక్తం చేసిన అభిప్రాయం ప్రకారం, చట్టంలోని సెక్షన్ 8(1) ఆధారంగా ప్రత్యామ్నాయ వివాదంతో వ్యవహరించడం అనవసరం.

మేము అప్పీళ్లను అనుమతిస్తాము, ప్రశ్న నం. 1కి హైకోర్టు ఇచ్చిన సమాధానాన్ని పక్కన పెట్టి, దానికి ఈ క్రింది విధంగా సమాధానం ఇవ్వబడినది. బనారస్ జరీ వ్యాపారం లోని పాత ఉమ్మడి కుటుంబ వ్యాపారం రద్దు చేయబడిందని మరియు ఇకపై కొనసాగించబడదని కనుగొన్న దృష్ట్యా సంబంధిత వసూలు చేయదగిన గణించదగిన కాలసమయంలో ఉమ్మడి కుటుంబం ద్వారా, అదే చట్టం లోని సెక్షన్ 4 మరియు 5 తో చదివిన అదనపు లాభాల పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 10-A ప్రయోజనం కోసం అదే వ్యాపారం అటువంటి కాలాలకు సంబంధించి అవిచ్ఛిన్నంగా కొనసాగినట్లుగా చట్టబద్ధంగా పరిగణించబడదు. ఇతర అంశాల్లో హైకోర్టు తీర్పు నిలుస్తుంది. అప్పీలుదారులకు వారి అప్పీళ్ల ఖర్చులు ఉంటాయి. న్యాయవాదుల ఫీజు ఒక సెట్.

అప్పీళ్లు అనుమతించబడ్డాయి.

అప్పీలుదారులకు ఏజెంట్: నౌనిత్ లాల్.

ప్రతివాదికి ఏజెంట్: జి. హెచ్.రాజాధ్యక్ష.